

יכלהתרבות, אמרות המודעות ה־אגריסיביות של משה ברש, יהיה זירת האירוע הגדול. יאיר רבינוביץ, הנציב הפורש של מסדהכנסה, יזעמד בעוד חורשיים למישפט פומבי, בנגד מעשים שנעשו כת־קופתו, וחלקם מתחילים להתפרק. העובדה שרבינוביץ כבר פרש מהנציבות, ושדאואל בויוסף, פקידהשומה של גושדן, שהתנפל על מיפעלי פיקוס בשמות של עשרות־מיל־יוני שקלים, נמצא בכלא, ושהמישפט של ברש נגד מסדהכנסה נמצא כשלביהסוכר מים, איננה מורידה מלהט התעשיין, שבא לפגישה הראשונה כשהוא מצוייד במיטמכים,

תפורסם פקודת־מיכצע, מי יקבל תחפושות, מה הם התנאים לתחפושות — — — תחפושות?
מסתבר שיש הרבה מאוד אנשים שלא מוכנים להעיד, מתוך פחד. הם יקבלו תח־פושות, והם ידברו בקולם הטבעי. בשני מיקי־רים הוכטח לאנשים מסויימים, נוסף על תח־פושת, גם מכשיר לעיוות־הקול.
זה יופי של גימיק. אבל כל שחקן יוכל להסתתר מתחת לתחפור־שורת והמכשירים המעוותים.
יהיה גם נוסריון, שיברוק את האותנתיות של הערויות."

„אני החובע — לא הקובע. יהיה לרבינוביץ גזר־דין. אולי נידוי. אולי החרמה. אילו היו אומרים לי שהוא מת, הייתי פותח את הקבר לראות!"

בקורירו ובסגירות טבעית, ובחוי כהן, המת־עקש על התואר „דיד“.
הסיפור עצמו מססה בשנים האחרונות בהרחבה ניכרת בעיתונים, ואתם חלקים שאינם מודגשים די הצורך, לרעת ברש, מגיעים לתודעה דרך צינור־התיקשורת הפי־רטי שהוא בנה, עמודי ידיעות־פירסום בעי־תונות היומית, המכילים כצר טבלאות מתיר־רים משוות, הודעות על מיכצע־מכירות ר־פירסום תרמיתי, גם דיווחים משרדהקרוב הפרטי שבין משה ברש, אזרח, ובין יאיר רבינוביץ, נציב מסדהכנסה.
רבינוביץ הלך. את מי מעניינת מילחמה במי שהיה?
„המישפט הוא לא נגד מנגנון־המס, אלא נגד יאיר רבינוביץ כמפעיל מנגנון־המס. יש לנו עוד כחורשיים, וסידדת־המודעות תגבר.

תחפושות של נוטריון?
ברש צחק. „לא, לא. נוטריון — נוטריון! כשאתה אומר שיהיה מישפט פומבי, אתה לא מדויק. אתה הולך

עד

להרשיע אותו. זו תהיה תלייה פומי־בית."

ליאיר רבינוביץ נמסרו הדברים העיק־ריים, והוא יוכל להתגונן. הוא גם קיבל הצעה שהוא יוכל לבחור את חברי־המושבעים, אבל אני לא מאמין שהוא יוכל להביא 120 איש ולשכנע אותם שהוא צודק."

איך תמלא 3000 מקומות ב„הי־כלדהתרבות"? עם שלמה ארצי?
„לא. יהיה רק האירוע הזה, וקוקטייל של מוצרי פיקוס."

איך תביא את האנשים? אצלך במיפעל עובדים 200. עם הנשים זה 400 ספקים, סחרים, בעלי־חננויות — אלף איש. חסרים אלפיים.

„אני לא מביא אף אחד. כולם ישלמו מחיר מלא. 50 שקל לאולם, 30 שקל ליציע."

אתה הולך להרוויח מזה?
„להרוויח לא, אבל זה יכסה את ההוצאות. אתה חרשב שאנשים יבואו?"

„אני בטוח."

אתה מוכר את הכרטיסים באמצעות „הדרך"?
השיחה מתנהלת בגוונ־רטון מחוייכים. „המחיר הועלה ל־50 שקלים כדי לצמצם את מיספר האנשים, בגלל הרישה האדירה. והי־תה גם הצעה לעשות ערכאת־עירעור, שבו־עיים אחרי האירוע."

אז אתה תעשה אולי סיבוב הופעות?
„אולי. זו הסיכה שעושים גם קלטות."

אתה צחק.
„אני בטוח ומשוכנע שזו ההצגה הכי טובה שעולה כאן בעשור האחרון."

יהיו גילויים חדשים?
„יהיו גילויים חדשים, שכל מה שידוע עד עכשיו יחוויר לעומתם."

תהיה גם סניגוריה, במישפט הזה?

אילן דסה, העולם הזה